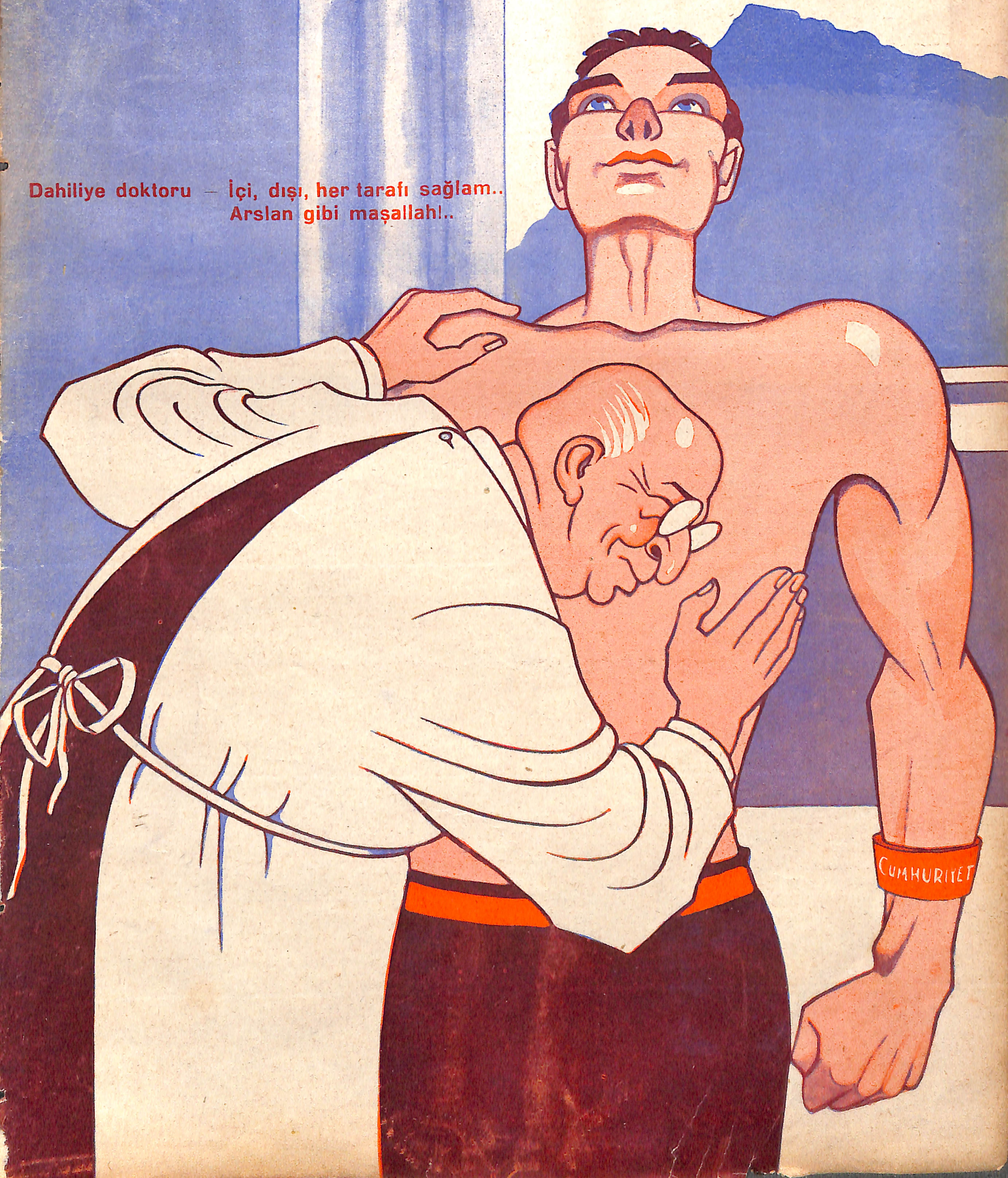
AKBABA

Dahiliye doktoru — İçi, dışı, her tarafı sağlam..
Arslan gibi maşallah!..

Of ne müthiş ağrı yarabbi

Hakkı var, dün kırda yakalandığı soğuk algınlığı ona tahammül edilmez ağrılarla hücum etti.

Lâkin yalnız bir kaşe

GRİPİN

alarak bu ıstırabı geçirmeğe muvaffak oldu.

İcabında günde üç kaşe alınabilir

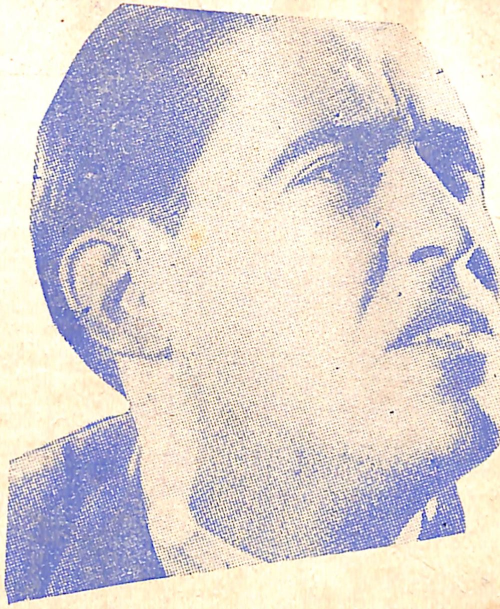

Dünyanın En Sağlam ve Sıhhi

PREZERVATİFLERİ

Teki 10, 3 lük 20, 6 lık 40 kuruştur. Her eczanede bulunur.

NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren

SEFALİNİ

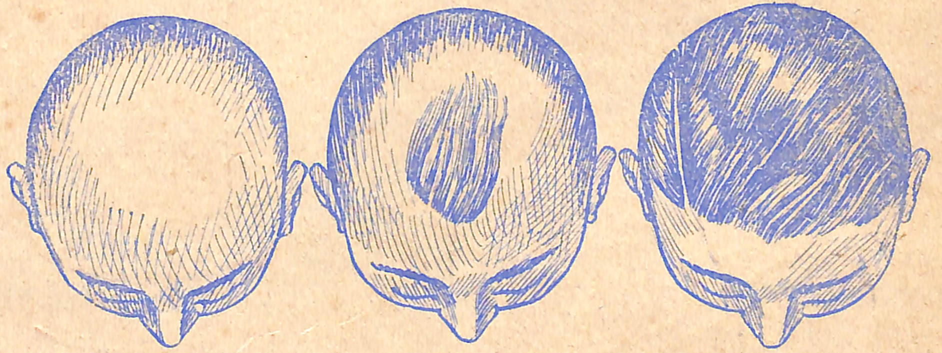
her yerde ısrarla arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisindedir. Taklitlerinden sakınınız

---

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır

PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâçtır.

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

AKBABA

Perşembe 24 İki Teşrin 1938 No. 255

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortaç — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon: 22129 Sayısı: 10 Kr.

RAKI

Yazan : MiTHAT CEMAL

Rakıya garezim; o kadar ki bence her felâket rakı kokar.. karısını boşayan kocanın teneffüsü, katil vakasını yazan gazetenin sahifesi hep rakı kokarlar; hattâ kazalar bile. Meselâ bir ihtiyarı tramvay o akşam rakı içtiği için çiğner. Meselâ kuyuya düşen çocuğun babası bir rakı müptelâsıdır. Hasılı kazalar bile kan kokmadan evvel rakı kokarlar.

Halbuki insanlar yalnız rakı ile değil, başka içkilerle de sarhoş ve alkolik olabilirler. Sonra insanlar her zaman içtikleri için katil değillerdir; bazan içleri sıkıldıkları için de katildirler. Sonra kazaların da o kadar çok sebepleri var ki dünyada tek sebepli kaza yok gibi.

O halde rakıya niçin mi garezim? Söyliyeyim: Rakı meclislerinde, içenler ayılıncaya kadar devam eden dostluklardan daha feci şey görmediğim için.

Fakat, hayır, benim neslim bundan daha feciini gördü: Rakı kokan edebiyat. Şairler tanırım ki yemezler, yalnız içerlerdi. Ve Tanzimattan sonraki şairlere göre içmek bir «âdabı muaşeret» ti; bir olgunluktu. İçmiyen adam bir çocuğun toyluğu içinde başka cinsten bir hayvan yavrusu gibi tuhaftı. O zamanki edebiyata rakı terkip kadar, teşbih kadar lâzımdı. Vakıa ondan evvelki edebiyatta da dedelerimiz sarhoştur; ancak onların sarhoşluğunda şarabın asîl kokusu dalgalanır. Asîl diyorum, çünkü şarap tarihtir, rakı zabıta vakası...

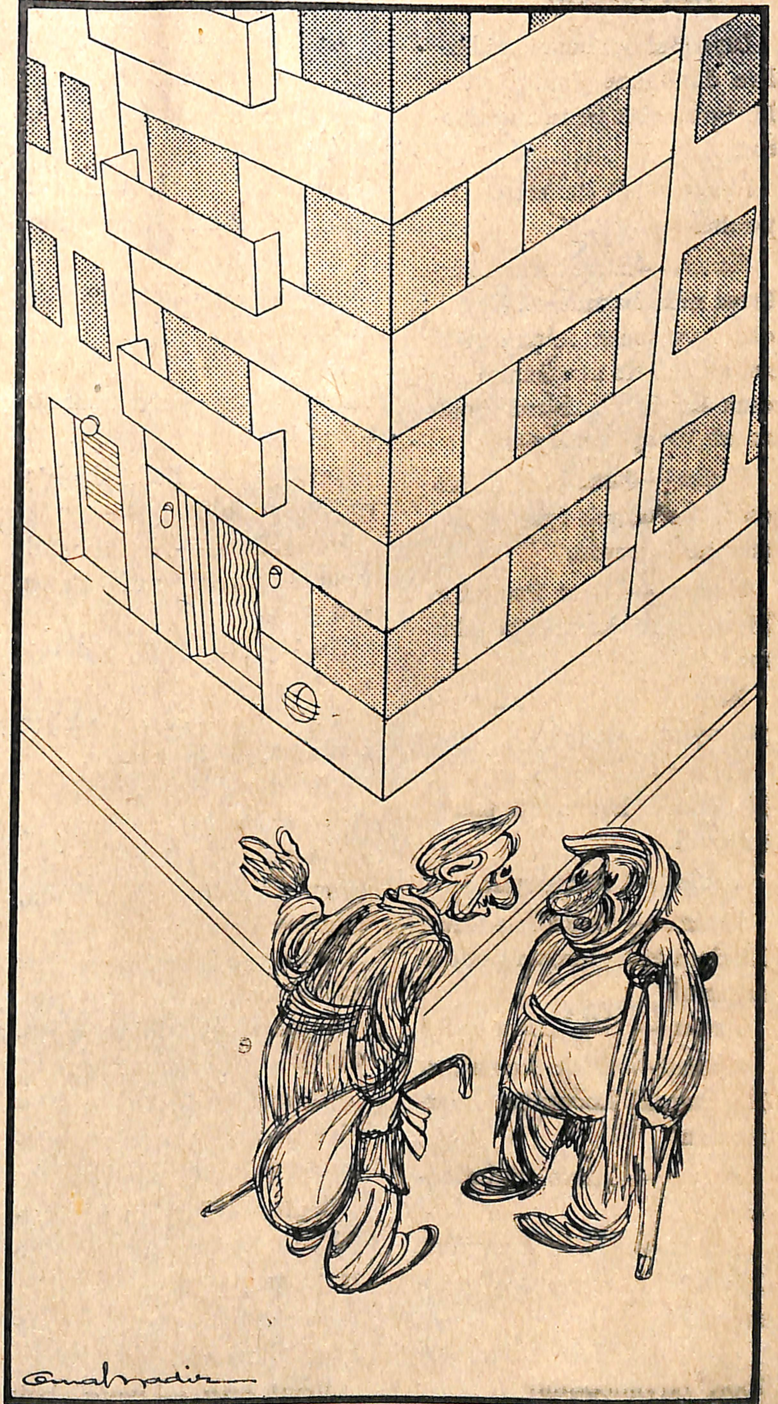
Hâdiselerin mantığında rakının tedaileri bence şunlardır: Öfke, küfür, dayak, yara, polis, sedye, belediye hekimi.

Haksızım, evet, E, çünkü rakıya o kadar garezim ki bitaraf olamıyorum.

Fakat içkinin düşmanı değilim: Bir ziyafette insanları tramvaydaki gibi oturmaktan kurtaran içkinin... Ve insanlar içerken az soğuktur; ve bilhassa şarap içenler... Hattâ Hoffman'a göre yalnız insanlar değil, besteler bile şarapsız soğuktur. Onun fikrince bir sanat adamı bir opera komik bestelemek istiyorsa şampanya içmeli. Çünkü bu besteye lâzım olan hafif ve köpüklü neşe ancak şampanyada bulunur. Din bestesi yapmak istiyen de şarap içecektir; çünkü derin fikirlerin esasındaki mest eden acılık ancak bu şarapta vardır. Kahramanlık musikisi de Burgonya şarabı ister; çünkü bu şaraptan vatanperverliğin kabına sığmamazlığı taşar.

Ancak vatanperver olmak için bile olsa sarhoş olacak kadar içmemeli. Çünkü sarhoş olmak büyük cesaret... Çünkü sarhoş olduğu zaman insan çıplaktır: Olduğu gibi görünür, istediği gibi değil.

Mithat Cemal

— Neye şu apartımanın köşesinde durmuyoruz?. Orası daha işlek...

— Ayıp olur yahu, o benim apartımanım!..

AKBABA

Sevgili okuyucularına, bu acı şeker bayramının tatlı günler getirmesini diler.

ERKEK KADIN OLURSA!

Tefrika No. 10 — **OPERET 3 PERDE** — Yazan: **FİSKE**

Şıpın işi:

— Hey Karabet!

Diye çimdiği basmaz idin? Eve dönünces o maşa, terlik faslını bir yana bırakoorum.

Bedia — O defterleri kapaalım.

Hazım — Kapaamam. Hatırası nah, buramda.. Evvelces ben senin kocan idiysem şimdi de sen benim kocam değilsin?. Nasıl başını alıp alıp gidoorsun?

Bedia — Şekerparem, biraz hava almak için dışarı çıkmak kusurdur?

Hazım — Evet kusurdur. Madem ki kocamsın çıkamazsın!

Bedia — Sıkıldım ise ne yapayım istersin?

Hazım — O da kusurdur. Madem ki kocamsın sıkılamazsın!

Bedia — Patlıyayım?

Hazım — O da kusurdur. Madem ki kocamsın patlaamazsın!

Bedia — Of! bıktım artık!

Hazım — O da kusurdur. Madem ki kocamsın bıkamazsın!

Bedia — Ama, çıldıracağım.

Bedia — O da kusurdur. Madem ki kocamsın çıldıramazsın!

Bedia — Fenalıklar geloor, bayılacağım!

Hazım — O da kusurdur. Madem ki kocamsın...

(Bediaya baygınlık gelir. Şevkiye koşar.)

Şevkiye — Gördün mü yaptığını?

Vasfi Rıza — Karı koca arasına girmesene!

Hazım — (Yelpazeliyerek) Kalk, kusur edoorsun, ...k! Ben sana bayıl ded...

Şevkiye — Ama, bu kadarı da olmaz!

Vasfi Rıza — Sen ne karışıyorsun, sana ne?

Şevkiye — Kadıncağızın halini görmüyor musun?

Vasfi Rıza — Ne olursa olsun sana ne? Sen onun karısı mısın?

Şevkiye — Canım, bayıldı işte!

Vasfi Rıza — Bayılsın, sana ne? Karı koca arasına ne giriyorsun?

Şevkiye — Belki de hiç ayılamıyacak!

Vasfi Rıza — Ayılmasın! Üstüne vazife mi? Sana ne?

Şevkiye — Fena oluyorum!

Vasfi Rıza — Sen de eğer bana inat... Ay... Ay...

(Şevkiye bayılır.)

Vasfi Rıza — Garson... Garson... Çabuk su getir... (Hazıma) Görüyor musun, inadına bayıldı.

(İki garson içeri girer. Biraz su içirirler.)

Garson — Odalarına götürelim. Rahat etsinler.

(Garsonlar Bedia ile Şevkiyenin kollarına girip odalarına çıkmaya başlarlar.)

Bedia — (Baygın vaziyette) Bizi arayan olursa odamıza gelsinler!

(Şevkiye ile Bedia odalarına çıkarlar.)

Vasfi Rıza — Bana bak biz de odamıza sıvışalım, şimdi bizim belâlilar sökün eder. Alimallah bu sefer ellerinden kurtulamayız. Bütün otele kepaze oluruz.

Hazım — Garsona çıtlat!

Vasfi Rıza — Peki... Garson!

Garson — Buyurun!

...fi Rıza — Biz odamıza çıkıyoruz. Bizi arıyan olursa odamıza gelsinler!

Garson — (Bıyık altından gülerek) Peki!

(Hazımla Vasfi Rıza Odalarına çıkarlar. İki garson masaları düzeltmeğe başlar.)

Birinci garson — Olur şey değil, karıları erkek elbisesi giyiyor, kocaları kadın elbisesi.

İkinci garson — Ay, sen bunun sebebini anlıyamadın mı?

Birinci garson — Anlıyamadım!

İkinci garson — İstediklerini yapmak için!

Birinci garson — Ne gibi?

İkinci garson — Ne gibi olacak? Kocaları kadın elbisesi giyince istedikleri erkekle rahatça gülüp oynaşıyorlar. Karıları da öyle!

Birinci garson — Vay canına bu benim aklıma gelmemişti. Acaba ben de böyle yapsam bizim Marikayı herkesin içinde istediğim kadar sıkıştırabilir miyim?

İkinci garson — Sen onların yaptığını yapamazsın!

Birinci garson — Neden?

İkinci garson — Onlar kibar be!

(Zeki ile Nihat görünür.)

Nihat — Bay Karabet Atmaciyanla Bay Cevdet Gülteni görmek istiyoruz.

Birinci garson — Odalarına çıktılar, 7 numarada... Buyurun göstereyim!

(Nihatla Zeki çıkar. Anjelle Neclâ görünür.)

Neclâ — Karabet Atmaciyanla Cevdet Gülteni görmek istiyoruz.

İkinci garson — Şimdi odalarına çıktılar, buyurunuz göstereyim!

Anjel — Neclâ, bak, Nihatla Zeki!

Neclâ — Göremedim... Benzetmiş olacaksın!

Anjel — Bilmem bana öyle geldi.

(Garson onları da çıkarır. Biraz sonra iki garson ayrı ayrı merdivenden inip salonda buluşurlar.)

Birinci garson — Biz yanlış bir iş yaptık galiba!

İkinci garson — Ne gibi?

Birinci garson — Ben o iki adamı kocalarının yatak odasına götürdüm!

İkinci garson — Bana da iki kadın geldi. Ben de onları karılarının yatak odasına götürdüm!

Birinci garson — Doğrusu nasıl olacaktı?

Ikinci garson — Şimdi zihnim karıştı. İşin içinden çıkamıyacağım, onlar haletsinler!

Birinci garson — Allah rahatlık versin!

İkinci garson — Sana da!.

(Elektrikleri kısarlar. Bir kaç dakika salon karanlık ve boş kalır. Salondan pijamalı, kombinezonlu hayaletler geçer. Fısıldamalar duyulur.)

Kadın sesi — Korkuyorum!

Erkek sesi — Korkma, herkes yattı...

Kadın sesi — Görmüyorum!

Erkek sesi — Benimle gel!

(Salon bir iki dakika sessiz ve boş kalır. Yukarıdan büyük bir gürültü duyulur.)

Şevkiye — Yetişin, hırsız var!

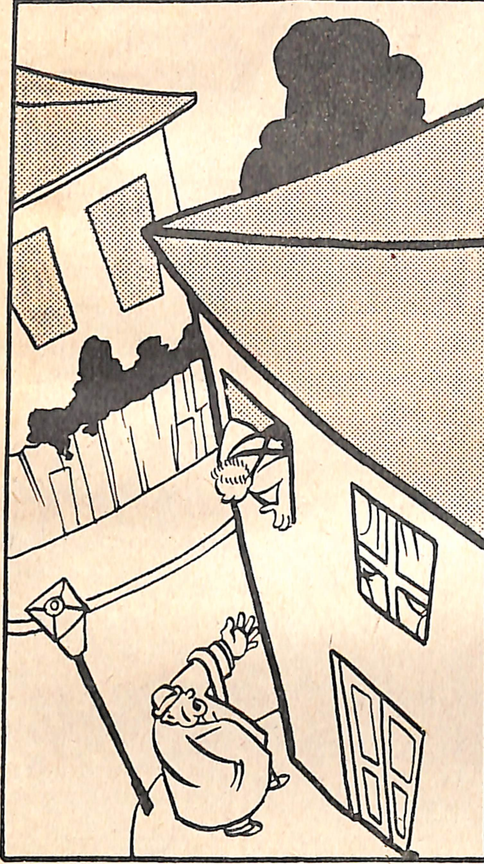
Bedia — İmdat... İmdat..

Hazım — İmdat... İmdat.. Boğuluyorum, imdat!.

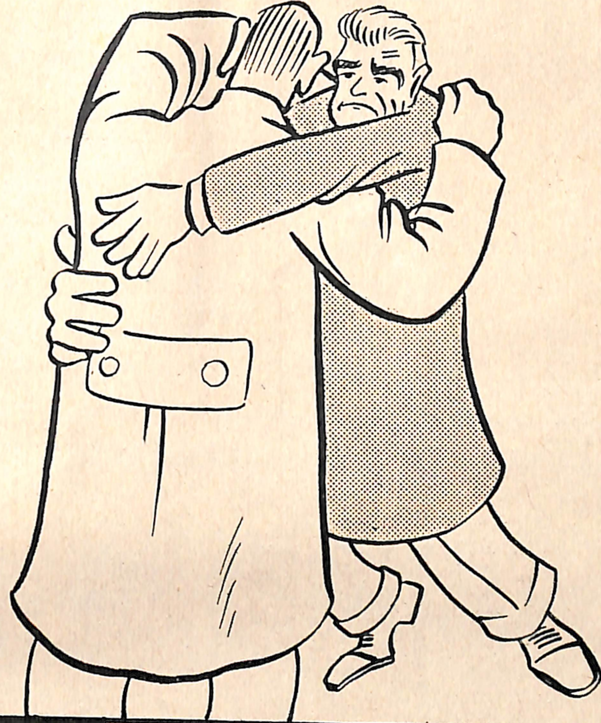
(Sonu var)

İsmail Habip, Ahmet Hamdi Bayramlaşması:

Asrî bayramlaşma

— Oğlum, baban evde yok mu?
— Aah... Ablamın elini öpmeğe gitti!.

Eski şiirlerin yeni medlûlleri:

Buna bayram günü derler, kan edenler barışır!

— Jalenin bayramlığını gördün mü?.
— Fena değil; ayda sekiz yüz lira da geliri varmış!..

Aile Politikası

Yazan: Reşat Nuri

Dokuz odalı bir evim var. Fakat ben orada baykuş gibi yapayalnız yaşıyorum. Kendi yaşımda ihtiyar bir hizmetçimden başka kimsem yoktur. Hizmetçim iyi bir kadındır. Sohbeti de yemekleri kadar tatlıdır. Ama ne çare ki o erken yatar, erken kalkar. Bense aksi gibi onun uyanma vakti geldiği zaman uykuya yatan bir gececi olduğum için ancak yemek saatlerinde karşılaşabiliriz.

Vaktile herkes gibi ben de evlenmiştim. Fakat bir takım aile dirsizlikleri sebebile ayrıldım. Ondan sonra bir ikinci tecrübeye de vakit ve imkân olmadı. Her ne ise, bize buraları lâzım değil, asıl hikâyeye geleyim.

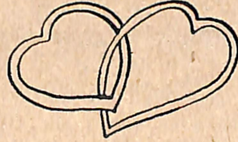
Sağımda ve solumda iki büyük aile oturur. Bu evlerin duvarları ince, sahipleri de gayet sesli insanlar oldukları için, bizim ev de gürültüsüz kalmamış olur.

Bazan çalgı çalarlar, şarkı söylerler, kahkahalarla gülerler. Ben de onlarla beraber neşelenirim. Bazan da kavga başlar, kapı tahtaları davul gibi dövülür, erkekler bağırır, kadınlar ağlar. O zaman yalı penceresinden fırtına seyreden insanlar gibi: «Elhamdülillâh ki içlerinde değilim. Aman halimden şikâyet etmiyeyim. Bekârlığıma bir yiyip bin şükredeyim!» der ve gene neşelenirim. Hasılı dünyada kimse komşularından benim kadar memnun değildir.

* * *

Sağımızdaki komşunun yetişmiş bir oğlu, solumuzdakinin inci gibi bir kızı vardı. Böyle olunca neticenin nereye varacağını söylemeğe hacet yok, değil mi?.. Çocuklar birbirlerini sevdiler. Bir kaç ay, cumbamdan onların karşılıklı işaretlerini seyrettim. Nihayet iş meydana çıktı. İki ev arasında uzun kavgalar oldu. Bir gece oğlan kendini balkonda asmağa kalktı.

Bir sabah kız sekiz, on damla tentürdiyot içti. Bunun üzerine iki taraf telâşa düştü mahalledeki hayırcıların araya girmesi üzerine aileler arasındaki kavga tavsadı. Daha sonra iki ev arasında dostlar gidip geldi. Nihayet düğün hazırlığı ve düğün..

Evimin en mesut zamanı, muhakkak ki hazırlıkların başladığı gün ile düğünün yedinci günü arasındaki üç aylık zaman oldu. Artık her gece komşularımda davetlar, çalgılar. Kahkahalar.. Hasılı bir cennet hayatı...

* * *

Düğünün haftasında tecrübeli burnuma sağdaki evden hafif bir yanık kokusu geldi. Kendi kendime: «Değildir inşallah ama galiba kavga başladı!» diyordum. Kayınbabanın asık suratını, kaynananın hizmetçiyi azarlarken çıkardığı yılan ıslığına benzer sesleri, nihayet yeni evlilerdeki sessizliği beğenemiyordum!.

Çok geçmedi, bu sinsi yangın birdenbire parladı. Evvelâ sağda, sonra solda, ayrı ayrı iki dahilî kavga oldu. Nihayet iki ev arasında yeni bir muharebe patladı. Mahalle hayırcıları tekrar araya girerek tahkikat yaptılar ve gürültünün sebebi anlaşıldı: Oğlanın ailesi geline fena muamele ediyordu!

Sekiz on gün devam eden bir müzakereden sonra bu davayı ancak mahalle bekçisi Âdem'in halledebileceğine karar verildi. Âdem, gelinin oda takımını sağdaki evden soldaki eve taşıdı ve kavga bu suretle bastırılmış oldu!. Fakat, yangın için için devam ediyordu.

Yirmi, otuz gün sonra mahallede bir ikinci gürültü koptu. Bu defa kızın ailesi damada fena muamele ediyordu..

On beş günlük bir müzakereden sonra tekrar bekçi Âdeme müracaat... Yeni aile bu sefer istiklâlini ilân ediyor, karşımızdaki küçük bir yuvaya taşınıyordu.

Mevsim bahardı. Onlar

Gazetelerden: Her nevi esnafın tabelâları yoklanıyor.

— Madama; tabelâları soruyorlarmış, seninki nerede?.
— Görmüyor musun?.. Kapıda!..

daima açık duran pencerelerinin arasında kuşlar gibi cıvıldaşıyorlar, güvercinler gibi hiç pervasız sevişiyorlardı.. Ne saadet!

Fakat yazık ki, bu saadet de ancak bir mevsim sürebildi

Sonbaharda kuşların yuvalarile beraber bu küçük ev de bozuldu. Kız, anasının; oğlan, babasının evine döndü.

Kendi kendime: «Acı ama en iyi çareyi şimdi buldular» dedim.

* * *

Bu ilkbahar da bana iyi bir eğlence çıktı. Geceleri bahçeme iki âşık dadandı. Anlaşılan bu iki biçare yer yurt garibi. Bahçenin bir köşesinden, ağaçların altında sessiz sedasız dolaşıyorlar, kucak kucağa kanapelere oturarak saatlerce konuşuyorlar, sevişiyorlar... Uykusuz ve karısız bir bekâr için bundan güzel meşguliyet olur mu? Fakat aksiliğe bakın ki bir gece benim ihtiyar hizmetçi de onları görmüş. Soluk soluğa yanıma geldi:

— Beyefendi, evin namusu bir paralık oldu. Bekçi, polis çağıracağım, diye söylenmeğe başladı.

Kız — Bir kart istiyorum... ...
Garson — Kart yanınızda efendim!..

Evin efendisine evin namusundan bahseden bir hizmetçiye: «Git işine... Ne istiyorsun biçarelerden!» denemez, değil mi?.. Çocukları bu aksi kocakarının elinden kurtarmak fikrile:

— Sen burada dur, ben şimdi onların terbiyesini verir, evin namusunu temizlerim.

Dedim ve elime bastonumu alarak aşağı indim.

Bahçe kapısından çıkarken sesimi işitip kaçsınlar diye hafif hafif öksürüyordum. Fakat hayret! Onlar ne kaçıyorlar, ne telâş ediyorlar, bahçede sanki çaya davetli iki misafir gibi beni bekliyorlardı.

Sert bir sesle:

— Siz kimsiniz, burada ne arıyorsunuz? dedim.

— Yabancı değil... Biziz.. Komşularınız!..

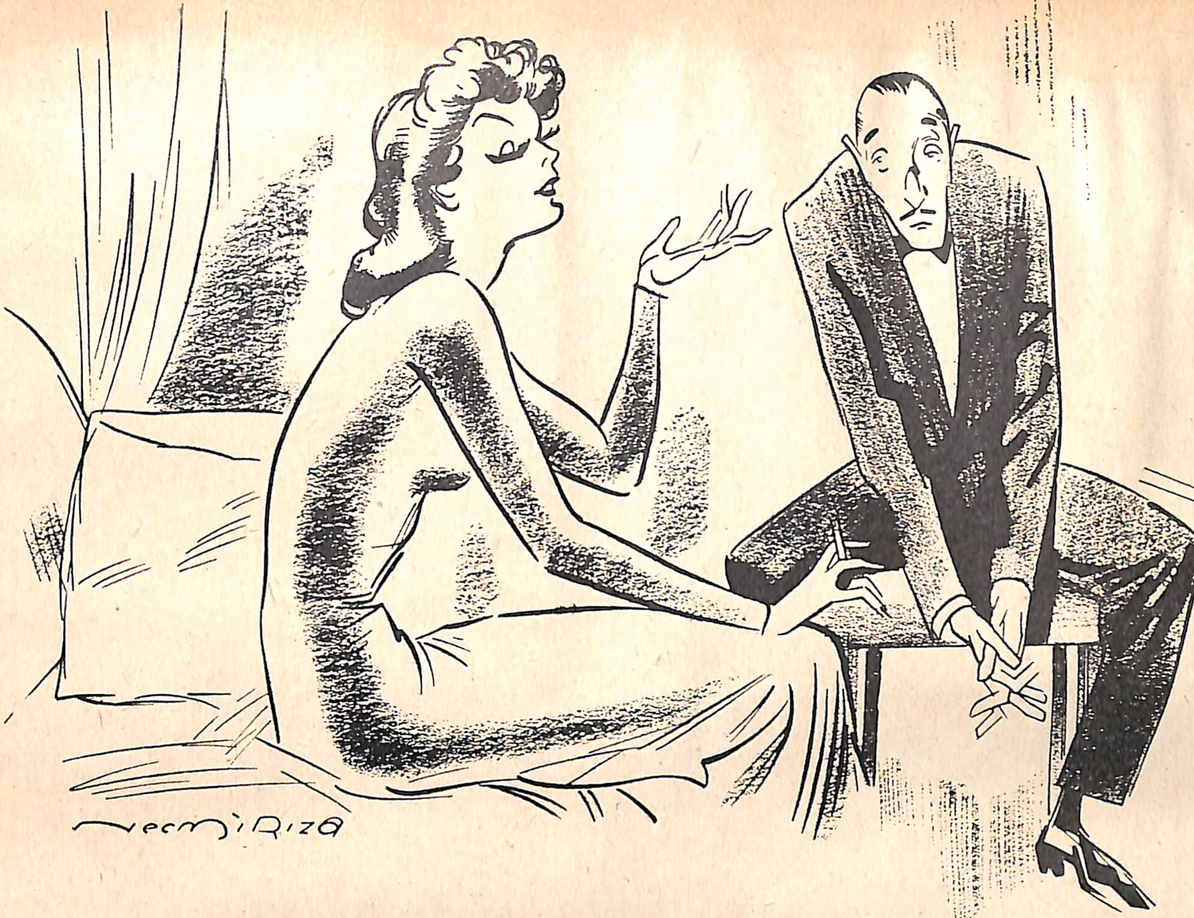
Hayretten az daha bastonumu düşürüyordum. Âşıklar, altı aydanberi dargın ve birbirinden ayrı yaşıyan bizim mahut komşulardı.

— Hoş geldiniz ama ben bu vakitsiz ziyaretten bir şey anlıyamadım!

Erkek, yaşından umulmıyacak kadar zeki ve pişkin bir tavırla bana şunları söyledi:

— Size itiraf edeyim: Biz dargın değiliz ve hiç bir zaman birbirimize darılmadık. Fakat analarımız, babalarımız, kardeşlerimizden tutun da yedi kat ellere kadar kim bizim iyi geçindiğimizi gördüyse çekemedi, türlü türlü münasebetsizliklerle neşemizi kırdı, aramıza nifak soktu. Karımla hakikaten birbirimizden soğumağa başladık. Fakat şimdi, herkes bizi kanlı bıçaklı düşman zannettiği için politika değişti. Evvelce bizi ayırmağa çalışanlar şimdi varkuvvetlerile aramızı bulmağa uğraşıyorlar. Bizi mütemadiyen birbirimize methediyorlar.. Eğer evimizin yıkılmamasını isterseniz bizi ele vermeyin... İyi geçindiğimiz ve birbirimizi sevdiğimiz gizli kalsın!...

Reşat Nuri

Erkek — Selmaya bir bayram kartı gönderdim...
Kadın — Kendin gitseydin!..

Kimden bahsediyormuş?

Bir gün Tarlabaşından geçiyordum. Uzaktan tanıdığım Madam Katina, kapısının eşiğinde duruyor, Madam Eleniye anlatıyordu:

— Kaltağı odaya kapattım, artık bir daha çıkmıyacak.

İstemiyerek kulak misafiri olmaya devam ettim. Muhatabı gülümsiyerek:

— Çok sertsiniz Madam Katina, dedi.

Fakat beriki asabiyetle devam etti:

— Bilâkis, daha şimdiden böyle yaramazlıklar yapması doğru değil. Her gün karşımızdaki çapkın buralarda dolaşıyor ve benim evden bir dakika eksildiğimi hissedince içeriye dalıyor. Dün ikisini beraber yakaladım. Tabiî onu koğdum. Bizim küçüğe de sen görürsün, dedim. Şimdi dışarı çıkmak için yalvarıyor, fakat ben müsaade etmiyorum. Bu derecesine tahammülüm yok!..

Ben dayanamadım ve:

— Pardon Madam, kızınızdan mı bahsediyorsunuz?

Diye sordum. Madam Katina:

— Hayır bayım, küçük köpeğimden bahsediyorum, cevabını verdi.

Sekiz gün sonra bittesadüf yine oradan geçerken Madam Katina, Madam Eleniye söylüyordu:

— Geçen hafta kaçtı. Her yerde aradım, herkese sordum, gören, bilen yok. Artık matem tutmağa başlamıştım. Fakat bu sabah kapının önünde ne göreyim!..

— Onu değil mi?

— Ta kendisini. Surat aşağı, gözleri yaşlı, hemen değneği elime aldım. «Seni gidi kaltak seni.. Seni gidi köpek seni... Seni gidi pis hayvan seni!.» diyerek öyle dövdüm ki hâlâ içeride uluyup duruyor!..

Yine dayanamadım ve kendisine yaklaşarak sordum:

— Köpeğinizden bahsediyorsunuz değil mi?

Madam katina bu defa da:

— Hayır bayım, dedi, kızımdan bahsediyorum!.

Karga

İmdad çıngırağı

İki yolcu, bir tren seyahati esnasında ayni kompartıman içinde bulunan saf bir köylüye bir oyun yapmayı düşündüler. Kompartımanda, her trende olduğu gibi bir imdat çıngırağı vardı. İki arkadaştan biri, çıngırağın ucunu parmaklarına geçirerek, sanki bütün kuvvetile çekiyormuşcasına bir tavır aldı:

— Ne de ağır be!...

Fakat arkadaşı hemen yerinden fırladı:

— Ne ağırı yahu, çekil oradan!..

Dedi ve çıngırağı çekiyormuş gibi yalandan zorladı:

— Hakikat ağırmış, ben de çekemiyorum!

Bu iki yolcunun yaptıklarını seyreden köylü nihayet dayanamadı:

— Durun bakayım, o kadar zor mu?

Diyerek bir elile çıngırağa asıldı ve tabiî çıngırak vurdu, tren durdu. Bir kaç saniye sonra, memur nefes nefese, koşarak geldi ve helecanla sordu:

— Çıngırağı kim çekti?

İşin vahametine vakıf olmıyan köylü, kemali safiyetle ve biraz da gururla cevap verdi:

— Ben çektim, hem de bir elimle!..

Üçüncü tavsiye

Bay Cabi bir müddettenberi rahatsızdı. Karısı Bayan Cabiye, kocasının bu halini endişe ile takip ediyordu. Bir gün baktı ki kocasının hali fena...

— Haydi, dedi, doktora gidelim, senin bir çarene baksın...

Bayan Cabiye, dünyanın en müşfik zevcesi idi. Kocasının koluna girip onu bir doktora götürdü.

Hekim, hastayı uzun uzadıya muayeneden sonra sordu:

— Sigara içiyorsunuz değil mi?

— Günde iki paket...

— Terkedeceksiniz...

— Aman doktor, sigarasız ne yaparım? Tütün kokusu duymazsam yaşıyamam...

— Çaresiz... İçki içer misiniz?

— Akşamları bir kaç kadeh rakı içerim...

— Onu da terkedeceksiniz...

Cabinin beyni attı:

— Aman doktor.. Nasıl olur? Akşamları biraz keyif olmazsam uyku uyuyamam.

— Çare yok.. Alışacaksınız... Sigara yok, rakı yok... Sonra bayanla odanızı da ayıracaksınız..

Karı koca mütevekkil, başlarını iğdiler..

Doktorun muayenehanesinden çıktığı zaman dünya Cabinin gözüne cehennem gibi göründü.

Fakat bereket versin ki Bayan Cabiye çok müşfik ve fedakâr bir kadındı. Kocasını teselli için hemen o günden itibaren sigaraya başladı. Kocasının karşısında sigara içip dumanlarını yüzüne üfledi.

Adamcağız tütün kokusunu duydukça:

— Oh!.. diyordu. Oh... Gözüm gönlüm açılıyor...

Bayan Cabiye, tütün meselesini bu suretle halletikten sonra içki için bir çare düşündü: Akşam olunca rakı sürahisine su doldurup bir kadehle kocasının önüne koyuyor. Cabi kadeh kadeh su içerken karısı da karşısında sendeliye sendeliye yürüyor, yürürken yıkılıyor, kocasının başını döndürmek için etrafında fırıl fırıl dönüyordu. O zaman kapı açılıp Cabiyenin tıpkı kendisine benziyen kız kardeşi odaya giriyor, bu suretle Cabi «biri iki» gördüğüne zahip olarak:

— Aman karıcığım, diyordu, ben sahiden sarhoş oldum!...

Fakat iş bu kadarla kalmıyordu. Cabi, o sırada etrafında pervane gibi dolaşan genç, güzel hizmetçiye fena fena bakmağa başlıyordu.

Dünyanın en müşfik zevcesi olan Cabiyenin saadetine payan yoktu. Çünkü kocasını sigaradan, içkiden tamamile vaz geçirmeğe muvaffak olmuştu. Hekimin tavsiyelerini büsbütün yerine getirmek için ihtiyaten yatak odalarını da ayırmakta tereddüt etmemişti.

Fakat bu son tedbir diğer ikisi gibi istenilen neticeyi vermedi. Yirmi senedenberi devam edip giden müşterek hayatın verdiği bir gına ile karısından uzviyeti soğumuş olan Cabi, bu tedbiri bilâitiraz kabul etti. Fakat diğer taraftan geceleri genç, güzel hizmetçisine kapısını açık bulundurmaktan da geri kalmıyordu.

Hem asıl garibi şu ki Cabi bu kaçamaktan zarar yerine fayda gördü. Çünkü doktor ilk iki tavsiyesinde ne kadar isabet etmişse, son tavsiyesinde de o kadar yanılmıştı. Gittikçe gözleri parlıyor, iştahı açılıyordu...

Eh... Hekim olur da yanılmaz olur mu?...

Ercümend Ekrem

ÇOCUKTAN AL HABERİ

— Anne beni seviyor musun?

— Sevmez olur muyum hiç!

— Öyle ise bir şeftali ver.

— A.. Oğlum, nerede bulayım?. Şimdi şeftali mevsimi değil ki!

— Ya, neye beybabam hizmetçi kızdan istedi?

Kız — Bir erkek, bir kadını elde edebilmek için kalbe giden yolu bilmelidir...
Erkek — Bendeniz o yolu bilirim efendim: İstiklâl caddesi değil mi?.. Hani iki tarafında kürkçü, kuyumcu dükkânları vardır!..

Ya kendisi?.

— Giy şu ceketini Allah aşkına... Üşüyüp hastalanacaksın!...

— **Benim kocam adam sarrafıdır!.**

— **Ya!.. Acaba benim ellilik kocamı iki yirmi beşlik yapabilir mi?..**

Ev Yemegi!

C... in nefaseti tab'ı meşhurdur. Az, fakat temiz yemek ister. Ne çare ki zevcesi aşçılıktan hiç anlamaz ve tuttuğu aşçılar da emsali misillû kirli, pasaklı, murdar mahlûklardır.

C... arasıra lokantada kendine ziyafet çeker. Geçenlerde karısını da yanına almıştı. Gözüne kestirdiği lokantalardan birine daldı. Garsonlara pek itimadı yoktu. Patronu çağırdı:

— Rica ederim, ben meraklıyımdır. Yağlarınız nasıl? Yemekleriniz iyi mi?

Lokanta sahibi sür'atle cevap verdi:

— Aman efendim, lokantamız, bilhassa bu noktadan diğer lokantalara benzemez. Ev yemeğidir efendim, ev yemeği!...

C... bastonunu almıştı:

— Kalk karıcığım, anlaşıldı, talihin yok... Başka lokantaya gidelim.

KAHVE

Dün, odama, ömrü Avrupada geçen eski bir dostum geldi. Yüzünde uzun ayrılık senelerinin hayreti yoktu. Sanki, beş yıl evvel veda için elimi sıkan eli, avuçlarımdan beş dakika evvel ayrılmış gibi tabiî ve heyecansız uzandı.

— Merhaba...

— Merhabaaa!!...

Yanımdaki koltuğa oturdu, konuşmağa başladık:

— Ne emredersin çay mı, kahve mi?

— Kahve!

Mendilile terlerini kurulıyarak ilâve etti:

— Bilir misin? Avrupada bu çay, kahve âdeti yoktur. Orada ziyaretçiye ne içersin diye sormazlar. Çünkü, gelen misafir, ister yaya yürüyerek gelmiş olsun, ister tramvaya, ister otomobile binmiş olsun, hiç zahmete katlanmamış, hiç eziyet çekmemiş, hiç yorulmamıştır. Bunun için, bir sıcak çay, bir acı kahveyle sinirlerini dinlendirmek ihtiyacını duymaz. Halbuki, burada vaziyet büsbütün başka: Yazın tozlara, kışın çamurlara bulanmadan ve bir kaç ezilmek tehlikesi atlatmadan, bir kaldırımdan öbür kaldırıma geçmenin imkânı var mıdır. Döğüşsüz tramvaya binildiği, kavgasız otomobilden inildiği vaki midir?.. Hayır!. Şu halde, odanıza gelen her hangi bir misafir, ister yürümüş olsun, ister tramvaya binmiş olsun, ister otomobille gelmiş olsun, her halde terlemiş, yorulmuş, üzülmüş, maceralar geçirmiş bir biçaredir... E, bu kadar sinirleri bozulan, bu kadar vücudu hırpalanan bir misafire bir fincan yorgunluk kahvesi mutlaka lâzım, değil mi?

Y. Z. O.

Tiyatroda karşılıklı temaşa :

— Ne güzel şapkası var !..

BASİT

Zehra, namı diğer Zizi, kaşları çatık, dudakları kısık, pür hiddet ve pür şiddet telefonu açtı:

— Allo!...

— ....

— ....

— Allo!.. Ferdi sen misin? Ben mahpusum!. Hapishanede telefon olur mu, diye alay etme...

— Dün randevuya gelmedin diye şaklabanlık ediyorsun değil mi? Bugün gelirsin!.

— Artık ne bugün gelirim ne de yarın gelebileceğim. Mahpusum diyorum sana!

— Anlamıyorum!

— Anlatayım: Benimki kıskanıyor. Benim daima genç, güzel bir bayla gezdiğimi haber vermişler...

— Hay münasebetsizler! İsmimi söylemişler mi?

— Hayır!

— O halde iyi...

— Ben bunda iyilik görmüyorum. Kıskanıyor!

— Beni mi?

— Hayır, beni!.

— Aynı şeydir...

— Artık yanımdan ayrılmıyacakmış.. «Sabahleyin erkenden geleceğim, gece yarısına kadar oturacağım. Maalesef evliyim. Gece yarısından sonra evime gitmek mecburiyetindeyim... Fakat kimseyi kabul etmemen için tedbirler aldım!» dedi.

— Şu halde gece yarısından sonra görüşürüz.

— Sen çıldırmışsın. Bütün otel müstahdeminine bol bol bahşiş dağıttı. Gece yarısından sonra beni görmek istiyecek olan bir erkeğin kim olduğunu ha... verecek olana 200 lira ... detti!.

— Mükemmel... Ben bu gece gelirim.

— Kuzum saçmalama, zaten canım sıkılıyor.

— Sıkılmasın. Yarın gece sen hazırlan. Saat tam birde, yani o odadan çıkar çıkmaz ben geleceğim. Kaç numaradasın?

— Sekiz!

— Haydi şimdi güle güle, yarın gece görüşürüz...

— Palavracı!

* * *

Ertesi gece Bay, Zizinin odasından çıkınca sevincinden ellerini uğuşturdu. Üç dört garson, köşelerde nöbet bekliyor, Zehranın oda kapısını gözlüyorlardı. Birinin girmesine değil, kuş uçmasına imkân yoktu...

Zizi de, gözlendiğini biliyor, Ferdinin gelemiyeceğini anlıyordu. Fakat buna rağmen bekliyordu. Acaba garson kıyafetine girip de mi gelecekti?.. Yoksa kadın kıyafetile bir arkadaş gibi mi kendisini arıyacaktı?...

Dışarda, 200 liranın kokusunu alan garsonlar fermaya yatmışlardı, içerde Zehra, heyecan içinde bekliyor ve kendi kendine: Beyhude, gelemez! diyordu.

İşte bu aralık kapı vuruldu. Zizi yerinden sıçradı: Eyvah, mahvoldum. Fakat vurulan kapı antre kapısı değil, odanın, diğer odaya açılan yan kapısıydı.

Ferdinin sesi duyuldu:

— Sürmeyi çek!..

On dakika sonra, Ferdi, sevgilisine, gülerek diyordu ki:

— Ne kahramanlık devrindeyiz, ne de mucize... Hiç şaşma yavrum. Buraya girdiğimi kimse görmedi. Yandaki odanın kiracısı benim!

Şeytan

Bir kış gecesi

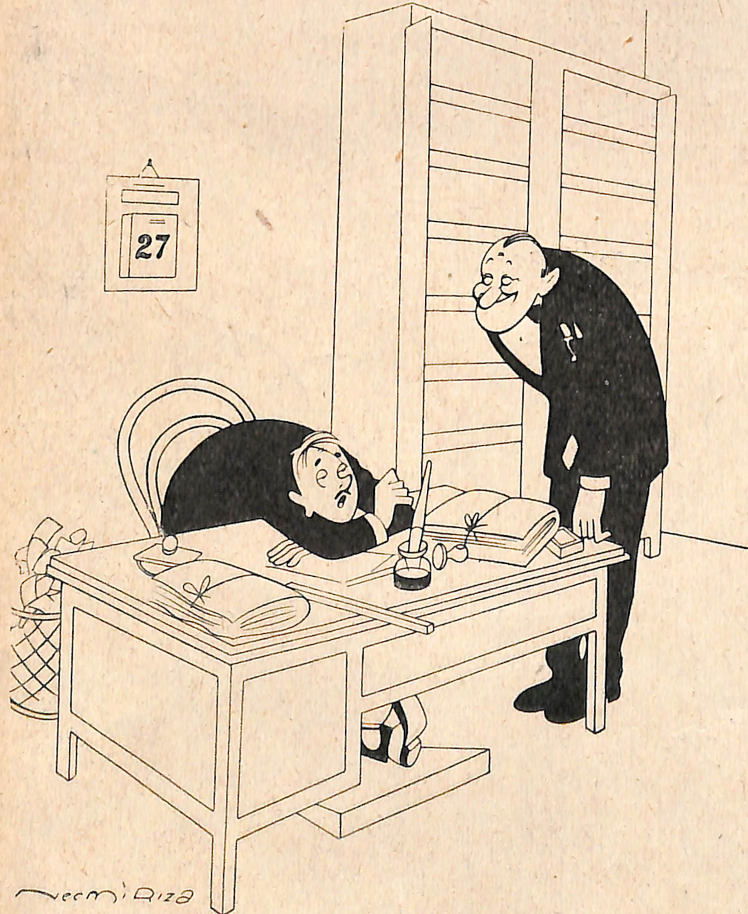
Küçücük ayakların birer donmuş güvercin,
Çırpınıyor koynumdan kaçıp kurtulmak için!
Bu kadar çekingenlik, bu kadar korku niçin?
Küçücük ayakların birer donmuş güvercin!.

Ne kadar üşümüşsün, her tarafın buz mu buz!
O ipek çoraplarla bacakların birer muz!
Gel sarılıp yatalım ısınsın vücudumuz!
Ne kadar üşümüşsün, her tarafın buz mu buz!

Öpüşerek ısınmak ne hoş, ne tatlı şeydir!
Uzat dudaklarını dudaklarıma deydir!
Her buse, aşk uğruna verilen birer peydir:
Öpüşerek ısınmak ne hoş, ne tatlı şeydir!

İlk busede gerildin bir fildişi yay gibi,
Vücudün bulutlara gömülmüş bir ay gibi,
Bu gece bana bu ev göründü saray gibi,
İlk busede gerildin bir fildişi yay gibi!...

Çimdik

— Sizin düğün ne zaman?

— Hiç belli değil.. Param olmadan o bana varmıyor, o bana varmadan da benim param olacağı yok.. Ne yapacağım bilmem!.

BULUŞMA

Bir genç kızla bir genç erkek arasında:

Erkek — Yemekten sonra burada mı buluşalım?

Kız — hayır, Taksimde buluşuruz.

Erkek — Buluşacaksak, buraea buluşalım, oraea olsa olsa birbirimizi kaybederiz!

Bay — Aşkolsun yahu, kaynanan içeride «Ah, dişlerim!» diye dövünüyor, sen burada boyanıyorsun!...
Bayan — Merak etme, o düvünmüyor, öğünüyor!..

DEDİ-KODU

Lüzumlü tarafı

Yasefaçi borsada bir haylı kesesini doldurduktan sonra bir Avrupa seyahati yapmak sırası geldiğine karar verdi, bu suretle kendisinin de mensup olduğu aşağı sınıf Yahudiliğinden kurtulup kibar sınıfa dahil olacaktı. Bu ise Avrupayı görmeden pek olamazdı. Karısı Perlayı alıp Parise, oradan İsviçreye geçti. Bir çok Amerikalı seyyahların yaptığı gibi o da seyahatine biraz spor karıştırmak istedi. Fakat yanına bir rehber almayı fazla masraf telâkki ederek bastonuna dayanarak «Monblan» ın karlı, dik tepelerine doğru tırmanmağa başladı. Tehlikeli bir geçitte yanlış bir adım atınca beş bin metre irtifadan aşağı yuvarlandı. Perlâ hemen ağlıyarak, feryat ederek inmeğe başladı. Aşağıda kocasının yarısını buldu. Ceketinin cebinden dışarı çıkan dolgun cüzdanı görünüyordu. Birdenbire Perlanın yüzü gülmeğe başladı. Göz yaşlarını silerek:

— Neysana yine, dedi. Zavalli kocamin lüzumlu tarafi elima yeçti!.

Bir kadın

Bay Şakir çoktanberi gözüne kestirdiği halde bir türlü visaline nail olamadığı körpe Cemileyi nihayet bugün ele geçirmeğe muvaffak olmuş, felekten gâm alıp zevkiyabı vuslat olmağa hazırlanmıştı.

Evet, ama, tamam iş kıvamına geliyorken her nasılsa arada bir suitefehhüm hasıl olduğundan Cemile bir kolayını bulup Şakirin akurane hücumundan yakayı sıyırarak kendini sokağa attı. Elindeki kuşun böyle nagihânî olarak uçup kaçtığını gören Şakir, arkasından çılgın gibi sokağa fırladı ve hırs ve arzusunun şiddetinden gözleri lokma gibi dışarıya uğramış bir halde sokakta rastgeldiklerine sormağa başladı:

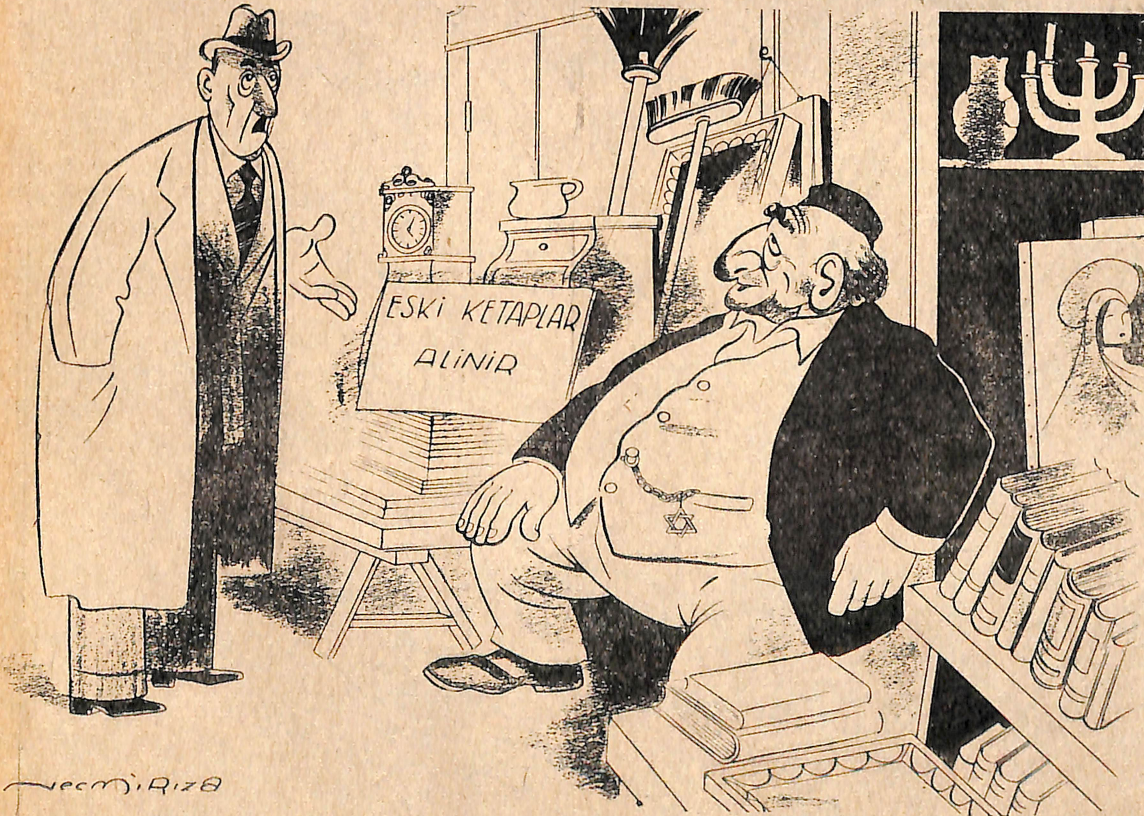
— Kadını gördünüz mü?. Ne tarafa gitti?. Ayol bir kadın gördünüz mü?!

Biri sordu:

— Hangi kadın?

Şakir, sabırsızlıktan yanarak telâşla cevap verdi:

— Hangisi olursa olsun!.

— Şu Salamon çok terbiyesiz, çok vefasız, çok ahlâksız herif.. Elli lira borç istedim, vermedi....

— Hiç çenani yorma: Ben ondan terbiyesiz, ondan vefasız, ondan ahlâksizim.. Ağnadin mi?..

Papuç hırsızı

Pabuç hırsızları en ziyade ramazan geceleri camilere musallat olurlar, halk namaz kılarken koltuklarının altına usulcacık bir çift iskarpin sokup savuşurlar. Bundan dört beş sene evvel yine böyle bir hırsız, Sultanahmet civarındaki küçük camilerin birinde bir çift pabuç aşırırken cemaatin bazıları bunu görürler; fakat herif hiç bozmaz, gülerek sağ elinin şahadet parmağını dudaklarına götürür, sanki şaka yapıyormuş gibi susunuz işareti eder ve kunduraları alınca savuşur!

Namazdan sonra sahibi, pabuçların yerinde yeller estiğini görünce telâşla bağırıp çırpınmaya başlar:

— Yahu, benim ayakkabıları aşırmışlar, gördünüz mü, kim aldı?

İşi bilenler bir müddet kıs kıs güldükten sonra derler ki:

— Arkadaşın şaka için aldı, götürdü!

— Hangi arkadaşım?

— Uzun boylu, kara bıyıklı, esmer..

— Ne söylüyorsunuz yahu? Benim öyle arkadaşım yok!.. Hırsız olmasın!

— Biz ne bilelim, kunduraları alırken, gülerek bize susun diye işaret etti, biz de arkadaşın şaka yapıyor sandık!...

YAZDAN KALAN

Deniz kenarında iki kişi konuşur:

— Yahu, bizim bayan ile senin bayan dalalı yarım saat oluyor, hâlâ çıkmadılar...

— Merak etme birader, lâkırdıya dalmışlardır!..

— Marya seyahate çıkmış...
— Bari kocası sık sık mektup alıyor mu imiş?
— Evet... Bir çok imzasız mektuplar..

— İtalyan karikatürü —

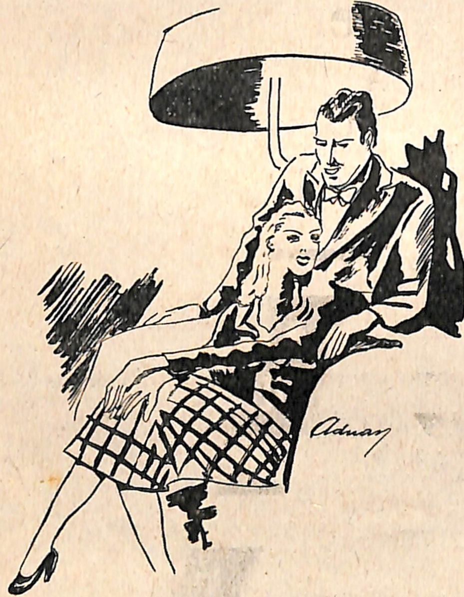
Müşteri — Hani gösterecek bir son şey kaldı diyordunuz?
Dükkâncı — Dur, şimdi gösteririm!.

— Fransız karikatürü —

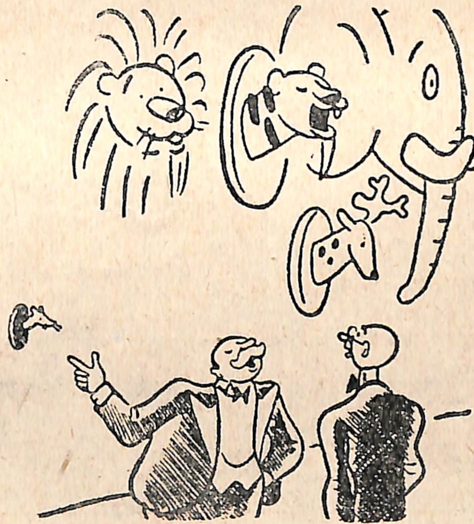
— Niçin bu kadar çok içiyorsunuz?.
— Unutulduğumu unutmak için!..

— Leh karikatürü —

— Geceleri o kadar geç geliyorsun ki, nasıl bir erkek olduğunu bilmesem bayağı şüpheleneceğim!..

— İngiliz karikatürü —

— Bunu da yemek odasında avladım.

[Fransız karikatürü]

— Dişçime küfrettim! Kizdi, çenema bir yumruk atti; çuruk dişim bedavadan çikti!..

[İtalyan karikatürü]

— Bu evde sigara kokuyor, yoksa ben dışarda iken eve yabancı kadınlar mı aldın?..

[Amerikan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM
UCUZ
GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DİŞ MACUNU

kullanınız

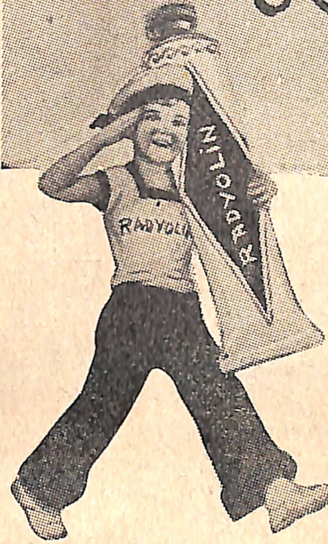
PERTEV

DİŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir

Sıhhatını Seven RADYOLİN Kullanır

Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı. İçinde hamız olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temizlemek üzere kalevî maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra

RADYOLİN kullanınız.

VİROZA HER TÜRLÜ YANIKLAR KAN ÇIBANLARI MEME İLTİHABI

SİLKO ROMATİZMA LUMBAGO SİYATİK

NEOKALMİNA BAŞ DİŞ AĞRILARI NEVRALJİ

REKTA BASUR MEMELERİ VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

Buruşmuş ve ihtiyarlamış

Bir cildi gençleştirmiştir.

Bir doktorun şayanı hayret bir keşfi

Viyananın tıbbî mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzafferiyetini ilân ediyorlar. Buruşuklukların yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tecrübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejskal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde mali fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkibinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmazdan evvel pembe rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Bırkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görünürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikan istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde Parfümörilerde satılır.

DİGERLERİNİ GÖLGEDE BIRAKAN YENİ BİR YILDIZ

ELEKTRIT

Avrupa radyolarının en iyisidir

TÜRKİYE UMUM MÜMESSİLİ **HELİOS MÜESSESATI**

İSTANBUL-GALATA VOYVODA C. 124-126-128 TELG: HELİOS TEL. 44616 P.K. 1400